

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

19. de statu hominis in natura integra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

IN S E C. L I B. 117
DE STATV HOMINIS
in natura integra.
DISTINCT. decimænonæ
CAP. Primum.

*Corpus hominis ante peccatum, mortale
& immortale fuit.*

Primus homo in primo statu habuit *De consensu posse mori, & posse non mori. Differunt enim hæc.* Nam corpus habebat *turæ humanae per nutrimenti sustentamenta ciborum. Et sic habebat tunc corpus animale, mortale, & immortale: sed non spirituale, in quod mutatus erat Adam, nisi mortem corporis animalis peccando meruisset, ut dicit August. super Gene. In secundo vero statu post peccatum habuit posse mori, & non posse non mori: quia in hoc statu est moriendi necessitas. ut dicit August. super Gene. Tunc enim factum est corpus mortuum, sicut dicit Apostolus, Corpus propter peccatum mortuum est, id est necessitatem moriendi in se habe. Non autem dixit corpus mortale est propter peccatum, sed mortuum. ante peccatum enim mortale erat & immortale. vnde Beda super Gen. Nō est credendum ante peccatum ita fuisse mortua*

E P I T O M E

corpora , sicut modo : ait enim Apostolus,
Corpus propter peccatum mortuum est. sed
licet fuissent animalia nondum spiritualia,
non tamen mortua , quæ scil. necesse esset
mori. In tertio statu habebit posse non mori,
& nō posse mori: quia ad illum statum per-
tinet moriendi impossibilitas. quod ex gra-
tia erit, non ex natura. vnde Aug. super Gen. lib.3.
ostēdit quād differēter homo erat immor- cap.2.
talis ante peccatū, & futurus immortalis per
resurrectionem. Alia est immortalitas carnis
quam in Adam accepimus: alia, quam in re-
surrectione speramus per Christū. Ille factus
est homo immortalis, vt non posset mori si
non peccaret: moreretur autem si peccaret.
Filii verò resurrectionis non poterunt vltra
peccare nec mori. Caro nostra non tūc ege-
bit refēctione ciborū: quia nulla poterit esse
defectio. Caro Adæ ante peccatū ita immor-
talis creata est, vt per alimoniam adiuta, es-
set mortis & doloris expers. Sic pater quōd
posse mori ante peccatum habebat homo in
natura corporis: posse verò non mori erat ei
ex ligno vitæ. i. dono gratiæ. Vnde Aug. su- lib.6.
per Gen. Quodāmodo creatus est homo im cap.25
mortalis, quod erat ei de ligno vitæ, non de
conditione naturæ. Mortalis erat de condi-
tione corporis animalis, immortalis benefi-
cio conditoris, &c.

C A P. Secundum. Si Adam non
vſus fuifſt ligno vitæ, mor-
tuus fuifſet.

Propter hoc aliqui dicunt, quod nisi illo
ligno vitæ vteretur, non semper viueret,
quia peccaret, cùm præceptum erat ei ut
comederet de omni ligno paradisi, nisi de
ligno scientiæ boni & mali. Si ergo pecca-
uit comedendo quod erat prohibitum, ita
etiam peccaret si non comederet quod erat
iussum.

Vnde aliqui dicunt, quod si non fuifſet ei
præceptum vesci illo ligno & aliis, & non
illo vſceretur, viueret semper. Aliis au-
tem videtur, quod ex ligno vitæ erat ei pos-
ſe non mori, non ex natura. ideo enim dici-
tur posſe non mori, quia poterat vti illo li-
gno, de quo edens non moreretur.

DE STATV NATVRAE

per Adam ante peccatum
propagandæ.

D I S T I N C T. Vigesimæ
C A P. Primum.

Ante peccatum, sin^e concupiscentia
commixtio carnalis fuifſet.

*De conser-
natione na-
ture huma-
næ per na-*

Quidam putarunt ad gignendos fi- turalem ge-
lios, primos homines in paradiſo nerationem
misceri nequaquam potuisse, nisi in natura
post peccatum: dicentes concubitum sine integra.